

- 25 Облѣчена е въ крѣпость и въ благолѣпіе,
И ся весели за бѣдѣщо-то врѣме.
- 26 Отвара уста-та си съ мудрость:
И законъ на благосклонность има на
языкъ-тъ ѝ.
- 27 Внимава за управленіе-то на домъ-тъ си,
И хлѣбъ на лѣнность не яде.
- 28 Чада-та ѝ ставатъ и казватъ, Блазъ ѝ;
Мжжъ ѝ ѡ хвали:
- 29 Много дѣщери сж ся обходили достойно,
Но ты надминѣ всички-тъ.
- 30 Красота-та е лъстива, и суетна е ху-
бость-та:
Жена-та която ся бои отъ Господа, тя
ще бѣде похвалена.
- 31 Дайте ѝ отъ плодъ-тъ на рѣцѣ-тъ ѝ:
И дѣла-та ѝ нека ѡ хвалѣтъ въ пор-
ты-тъ.

ЕККЛІСІАСТЪ или ПРОПОВѢДНИКЪ.

ГЛАВА 1.

- 1 Думы-тъ ^ана проповѣдника, сына Дави-
дова, царь-тъ въ Иерусалимъ.
- 2 ^бСуета на суеты-тъ, рече проповѣд-
никъ-тъ:
Суета на суеты-тъ, ^ввсичко е суета.
- 3 ^гКоя полза чловѣку отъ всичкии му
трудъ,
Въ който ся труди подъ сѣнце-то?
- 4 Родъ прѣхожда, и родъ прихожда:
А ^дземя-та въ вѣкъ стои.
- 5 ^еИ изгрѣва сѣнце-то, и захожда сѣн-
це-то:
И сѣши къмъ мѣсто-то си отъ дѣто е
изгрѣяло.
- 6 ^жОтхожда вѣтръ-тъ къмъ югъ,
И ся враца къмъ сѣверъ:
Непрѣстанно обыкала и отхожда,
И дохожда пакъ въ крѣгове-тъ си
вѣтръ-тъ.
- 7 ^зВсички-тъ рѣки отиватъ въ море-то,
И море-то никога си не пълни:
На мѣсто-то дѣто отиватъ рѣки-тъ,
Врачатъ ся, тамо пакъ да иджтъ.
- 8 Всички-тъ ^идумы сж трудны;
Не може чловѣкъ да изрази:
^кОко-то не ся насыща съ гледаніе,
И ухо-то ся не напълня съ съ слушаніе.
- 9 ^лКоего е станжло, то е което ще стане:
И което ся е направление, то е което ще
ся направи:
И нѣма нищо ново подъ сѣнце-то.
- 10 Има ли нѣщо, за което може да ся рече:
Виджъ това е ново?

- Това е вече станжло, въ вѣкове-тъ които
сж были прѣди насъ.
- 11 Нѣма поменъ за прѣждебывши-тъ,
Нито ще бѣде поменъ за бѣдѣщи-тъ
слѣдъ тѣхъ,
Между онѣзи които ще бѣдѣтъ послѣ.
- 12 Азъ ^мпроповѣдникъ-тъ станжхъ царь
Надъ Израила въ Иерусалимъ;
- 13 И дадохъ сѣрдце-то си за да издирѣж
И да испытамъ чрѣзъ мудрость-тъ
За всичко що бѣва подъ небе-то:
^нТози тежкъ трудъ даде Богъ на чело-
вѣчески-тъ сынове,
За да ся трудѣтъ въ него.
- 14 Видѣхъ всички-тъ дѣла що ся вършатъ
подъ сѣнце-то,
И ето всичко-то суета, и угнѣтеніе на
духъ-тъ.
- 15 ^оКриво-то не може да стане право,
И недостаткъ-тъ не може да ся брой.
- 16 Азъ говорихъ въ сѣрдце-то си, и рѣкохъ:
Ето, азъ ся възвеличихъ и ^пумножихъ
мудрость,
Повече отъ всичкии що сж были прѣди
мене въ Иерусалимъ,
И сѣрдце-то ми придобы много мудрость
и знаніе.
- 17 И ^рдадохъ сѣрдце-то си за да знаѣж му-
дрость,
И да знаѣж лудость и безуміе;
Познахъ че и то е угнѣтеніе на духъ-тъ.
- 18 Защото ^свъ много мудрость има много
скърбъ:
И който умножава знаніе умножава
печаль.

^а Ст. 12. Гл. 7; 27. 12; 8;
9, 10.

^б Псал. 39; 5, 6. 62; 9. 144; 4
Гл. 12; 8.

^в Рим. 8; 20.

^г Гл. 2; 22. 3; 9.

^д Псал. 104; 5. 119; 90.

^е Псал. 19; 5, 6.

^ж Иоан. 3; 8.

^з Лов. 38; 10. Псал. 104; 8, 9.

^и Или нѣма

и Прит. 27; 20.

^к Гл. 3; 15.

^л Ст. 1.

^м Выг. 3; 19. Гл. 3; 10.

^н Гл. 7; 13.

^о 3 Цар. 3; 12, 13. 4; 30. 10;

7, 23. Гл. 2; 9.

^п Гл. 2; 3, 12. 7; 23, 25.

1 Сол. 5; 21.

^р Гл. 12; 12.